

Men det er jo slet ikke Spørgsmaalet om dette Vaabens Egnethed eller dets fremragende tekniske Egenskaber, jeg har gjort opmærksom paa. Ej heller er det saaledes, at de Bevillinger paa i alt 30 Mill. Kr., som her er Tale om, drejer sig saa godt som udelukkende om Rekylgeværer, hvad man skulde tro efter det ærede Medlem Hr. Pürschels Fremstilling. Nej, af de 30 Mill. Kr. er kun de 8 Mill. Kr. beregnet til saadant Maskinskyts. Ca. 16 Mill. Kr. er beregnet til forskelligt Artillerimateriel: 75 mm Kanonbatterier, 150 mm Haubitsbatterier, 105 mm Kanonbatterier, 75 mm Luftmaalsdelinger, 75 mm Morterdelinger. Endvidere 3 Mill. Kr. til Flyvemateriel og ca. 3 Mill. Kr. til andet Materiel. Altsaa, Rekylgeværene er kun en Trediedel eller lidt over en Fjerdedel af den samlede Bevilling. Og Forholdet er jo heller ikke det, at den højtærede Minister foreslaar at stryge alle Anskaffelserne, tværtimod, der bliver tilbage 2 $\frac{3}{4}$ Millioner i alt til Anskaffelser af saadant Materiel ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem har hæftet sig ved en Bemærkning fra min Side om, at det, vi her anskaffer, vil være forældet allerede i sin Oprindelse, saaledes som Krigsudviklingen er. Og det tror det ærede Medlem Hr. Pürschel med sin elskværdige Overlegenhed at kunne afkræfte ved en Bemærkning om, at det er saadant noget, som man kan have læst sig til i „Frem“! Nu ved jeg ikke, om der i „Frem“ staar noget om Giftkrigen, det ved maaske det ærede Medlem. Det vilde være meget nyttigt, om et saadant Tidsskrift udbredte Kendskab til, hvad det er, Verden forbereder sig til. Men hvis man vil sige Sandheden om den Sag, er Sandheden den, at der ikke er noget Sted indenfor den tekniske Videnskab, ikke noget Sted indenfor Militærvidenskaben, hvor man ikke i særlig, i ganske særlig, Grad har sin Opmærksomhed henvendt paa, at Krigens Udvikling gaar igennem Luftkrig med kemiske Midler (*Drachmann*: Saa giv os Gasmaskerne!). Giv os Gasmaskerne, siger det ærede Medlem Hr. Drachmann. Jeg skal gøre opmærksom paa, at jeg har om denne Sag bl. a. læst Folkenes Forbunds Undersøgelse af Giftgasspørgsmaalet, en saare rolig og objektivt holdt Fremstilling, som slutter med at sige, at Folkene gør sig ingen Forestilling om, hvad det er for en Fare, der truer den civile Befolkning ved denne Krigens Udvikling. Det, som det ærede Medlem Hr. Drachmann saa flot anmoder om, er til syvende og sidst det, at vi skal forsyne den civile Befolkning med Gasmasker under en Krig,

hvis vi letsindigt udsætter os for at skulle komme med deri.

Jeg vilde ønske, at man havde kunnet føre denne Forhandling paa Spørgsmaalet om, hvad der er foreslaaet her, og Afvejelsen af, om det er forstandigt at nægte Forsvarsministeren Udsættelse af disse Manøvrer og Formindskelse af disse Anskaffelsesbevillinger. Den overordentlig heftige Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Brorson talte, giver mig Indtryk af, at han skulde dække over, at der forud for dette er gaaet nogle Forhandlinger, hvor maaske en og anden har været af den Anskuelse, at det kunde være forstandigt at drøfte dette Spørgsmaal paa en rolig Maade. Jeg vil ikke opgve Haabet om, at man, naar Sagen forlader dette Ting, forhaabentlig efter at Ændringsforslagene er vedtaget med et Flertal, vil være naaet til det Tidspunkt, hvor man overvejer, om man skal paatvinge dette Tings Flertal og den lovlige Regering Bevillinger, som de mener uden noget Brud paa den bestaaende Ordning at kunne undvære, om man vil sætte sig fast i et Flertal i Landstinget og derfra paatvinge Folketinget, hvad det mener ikke bør bevilges. Det vilde være en ny Situation i vor politiske Historie. Jeg skal ikke komme ind paa den, fordi jeg haaber, den ikke kommer til at foreligge; men kom den til at foreligge, ja, saa blev der jo noget at tale om.

Korsgaard: Til det ærede Medlem Hr. Rodes sidste Bemærkning vil jeg i dette Øjeblik kun sige dette, at til, at det ærede Medlem kan faa noget at tale om, skal der jo ikke meget. Det, som i øvrigt har givet mig Anledning til at bede om Ordet for en kort Bemærkning, er, at det ærede Medlem Hr. Rode i Aften, ligesom tidligere det ærede Medlem Hr. P. Munch, fremsatte den fuldkommen misvisende Paastand, at det var et Mindretal, som vedtog Forsvarslovene af 1922; thi det ærede Medlem Hr. Rode kan lige saa lidt som det ærede Medlem Hr. P. Munch være i Tvivl om, at der stod et afgørende Flertal for en Forsvarsordning, som var mindst lige saa stærk som Forsvarsordningen af 1922. Og dette viser jo i Virkeligheden ogsaa de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Holstein har fremsat, idet dette ærede Medlem til Trods for, at han jo vanskelig kan faa Lejlighed nok til at kritisere Ordningen af 1922, dog, naar han staar overfor det, der her foreslaas, er at finde paa den Side, som hellere tager 1922 end det, som her foreslaas.